

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Wymiar zewnętrzny europejskiej polityki przemysłowej: Czy polityka handlowa UE odpowiednio uwzględnia interesy europejskiego przemysłu?” (opinia z inicjatywy własnej)

(2011/C 218/05)

Sprawozdawca: **Antonello PEZZINI**

Współsprawozdawca: **Marcel PHILIPPE**

Dnia 16 września 2010 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił, zgodnie z art. 29 ust. 2 regulaminu wewnętrznego, sporządzić opinię z inicjatywy własnej w sprawie:

„Wymiar zewnętrzny europejskiej polityki przemysłowej: Czy polityka handlowa UE odpowiednio uwzględnia interesy europejskiego przemysłu?”

Komisja Konsultacyjna ds. Przemian w Przemysle, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 4 kwietnia 2011 r.

Na 471. sesji plenarnej w dniach 4–5 maja 2011 r. (posiedzenie z 4 maja) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 106 do 2 – 3 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet w pełni podziela obawy wyrażone przez prezydencję węgierską UE, że „świat przechodzi niewiarygodnie szybko i gruntowną transformację: Europa musi radzić sobie z silniejszą niż kiedykolwiek konkurencją światową”.

1.2 Komitet zwraca się z pilnym apelem do UE, by podjęła skoordynowane i spójne działania na rzecz zintegrowanej strategii polityki przemysłowej w jej wymiarze zewnętrznym, która zapewniłaby UE rolę przywódczą w handlu, a także jednolity kierunek w wielostronnych i dwustronnych umowach handlowych.

1.3 Komitet uważa, że niezbędne są równe reguły gry dla wszystkich podmiotów, tak by mogły one konkurować na zasadach uczciwej konkurencji w kontekście trwałego i konkurencyjnego wzrostu gospodarczego i społecznego, z pełnym poszanowaniem międzynarodowych norm gospodarczych, społecznych i ekologicznych, uwzględniając, że do 2015 r. 90 % wzrostu gospodarczego będzie generowane poza Europą, w tym jedna trzecia przez same Chiny. Dlatego też polityka handlowa UE musi również wspierać unijną politykę na rzecz rozwoju i uwzględniać nierówności między partnerami handlowymi oraz wewnątrz społeczeństwa, szczególnie w krajach rozwijających się.

1.4 Komitet uważa, że konieczne jest:

— ustanowienie wspólnych ram wzmocnionego zarządzania gospodarczego, które umożliwiłyby wykorzystanie potencjału jednolitego rynku w celu ożywienia przemysłu europejskiego na szczeblu międzynarodowym;

— zajmowanie jednolitego stanowiska na szczeblu międzynarodowym;

— określenie spójnych działań państw członkowskich.

1.5 Zdaniem Komitetu należy kontynuować i intensyfikować długotrwałe, rozpoczęte w 1988 r. prace na rzecz wdrożenia rynku wewnętrznego, między innymi poprzez opracowanie europejskiego prawa umów dla przedsiębiorstw opartego na rozporządzeniu obejmującym nowy zaawansowany system, z którego mogłyby fakultatywnie korzystać przedsiębiorstwa w swych umowach transgranicznych.

1.6 Komitet uważa, że możliwe jest utrzymanie wiodącej pozycji przemysłu europejskiego na świecie nie tylko dzięki innowacjom, badaniom i zastosowaniu nowych technologii, lecz również dzięki budowie skutecznej infrastruktury oraz domaganiu się, by na rynku światowym zastosowano inteligentne przepisy, które sprzyjałyby czystym i zrównoważonym formom produkcji i dystrybucji.

1.7 Komitet jest zdania, że szczególną uwagę należy zwrócić na działania na szczeblu wspólnotowym, krajowym i regionalnym, a także na kształcenie i szkolenie ustawiczne zasobów ludzkich i popularyzację wiedzy.

1.8 Komitet zaleca, by zawsze brano pod uwagę interesy przemysłu europejskiego i by je zdecydowanie chroniono podczas negocjacji, wykorzystując w wyraźny, przejrzysty i zróżnicowany sposób wszystkie dostępne narzędzia regulacyjne, w tym umowy handlowe.

1.9 Komitet podkreśla znaczenie stworzenia inteligentnych, przewidywalnych i przede wszystkim mniej uciążliwych ram prawnych dla przedsiębiorstw, a także lepszego otoczenia biznesu dla MŚP.

1.10 W interesie przedsiębiorstw europejskich leży zagwarantowanie, by umowy i kontakty dwustronne zapewniały wyraźną i przejrzystą ochronę i przewidywały:

- normy socjalne zapewniające poszanowanie pracowników, zgodne z konwencjami międzynarodowymi;
- normy ochrony środowiska;
- ograniczenia w wykorzystaniu zasobów środowiska naturalnego;
- normy oszczędności energii i ochrony klimatu;
- powszechne użycie oznakowań ekologicznych;
- kulturę certyfikacji EMAS;
- przestrzeganie norm techniczno-prawnych;
- ochronę własności przemysłowej i intelektualnej;
- pewne skuteczne instrumenty w zakresie ochrony handlu i w zakresie dostępu do rynków oraz strategicznych surowców, z uwzględnieniem wyrażanych po obydwu stronach obaw społeczeństwa obywatelskiego związanych z zarządzaniem zasobami;
- inicjatywy ułatwiające działalność MŚP w krajach trzecich;
- systemy dialogu społecznego i kontroli przez społeczeństwo obywatelskie, również przy pomocy oceny skutków ex ante i ex post oraz
- wysoki poziom ochrony konsumentów.

1.11 EKES zgadza się z konkluzjami Rady Europejskiej z posiedzenia, które odbyło się w grudniu 2010 r. w Brukseli, dotyczącymi „konieczności sprawniejszego podejmowania wyzwań związanych z globalizacją i korzystania z pojawiających się w związku z nią możliwości poprzez przeprowadzanie ocen skutków przed rozpoczęciem negocjacji handlowych (...), aby zagwarantować otwartość rynków, sprawiedliwe warunki handlu i konkurencji”. Polityka handlowa UE powinna w każdym przypadku uwzględniać nierówne warunki, na których często musi konkurować nasz przemysł.

1.12 Komitet zwraca się o praktyczne zastosowanie wskazówek Rady UE, która zaleciła, że UE powinna „dalej zwiększać spójność i komplementarność działań w ramach jej polityki wewnętrznej i zewnętrznej”⁽¹⁾.

1.13 Komitet uważa, że UE powinna rozwinąć swą przewagę konkurencyjną w celu zapewnienia skuteczniejszej i bardziej strategicznej ochrony swych interesów oraz większej wiarygodności europejskiego modelu gospodarczego i społecznego na arenie międzynarodowej.

⁽¹⁾ Zob. lit. a) załącznika 1 do konkluzji Rady Europejskiej z 16 września 2010 r.

2. Wprowadzenie

2.1 Cały przemysł, w tym specjalistyczne usługi, od których jest on zależny, oraz usługi od niego zależne, stanowi bardzo szeroką dziedzinę i składa się na blisko połowę (47 %) PKB Unii Europejskiej.

2.2 Przemysł może wnieść konkretny wkład w zwiększenie dynamiki wzrostu całej gospodarki poprzez:

- większą wydajność w Europie;
- eksport wytwarzanych produktów⁽²⁾;
- postęp technologiczny: ponad 80 % wydatków sektora prywatnego na badania i rozwój technologiczny w UE pochodzi z sektora wytwórczego.

2.3 By nie dopuścić do dezindustrializacji, należy skupić wszystkie strategie polityczne UE na wsparciu potencjału wzrostu i konkurencyjności przemysłu, przede wszystkim wzmacniając jego wymiar zewnętrzny.

2.4 Nie chodzi o opracowanie odizolowanej polityki, lecz o włączenie wymiaru konkurencyjności przemysłu i związanych z tym usług do wszystkich obszarów polityki UE, począwszy od wspólnej polityki handlowej.

2.5 Otwarcie rynków stanowi bez wątpienia warunek konieczny wzrostu zatrudnienia. Niemniej UE musi zaktualizować swoją strategię, by lepiej wesprzeć umiędzynarodowienie przedsiębiorstw w warunkach symetrii i wzajemności, które zapewniałyby równe reguły gry dla wszystkich podmiotów.

2.6 Spójne podejście wymagałoby zajęcia się szeregiem sektorów wnoszących dużą wartość dodaną:

- Przyszła polityka handlowa UE powinna zostać włączona w ramy strategii „Europa 2020”. Wymaga to szczegółowego i skutecznego zbioru przepisów mających na celu:
  - wsparcie otwartych i sprawiedliwych rynków przy jednoczesnym domaganiu się przestrzegania równych zasad przez kraje wschodzące oraz ochronie wymogów krajów słabiej rozwiniętych;
  - ochronę własności przemysłowej i intelektualnej;
  - stworzenie nowej, bardziej zintegrowanej wiedzy;
  - odstręczenie od podrabiania;
  - ochronę i rozpowszechnianie wartości społecznej gospodarki rynkowej⁽³⁾;

⁽²⁾ Około trzech czwartych eksportu UE, źródło: DG ds. Przedsiębiorstw.

⁽³⁾ Zob. art. 3 traktatu lizbońskiego.

- proponowanie i wymaganie wysokiego poziomu ochrony środowiska i podniesienia jego jakości oraz
  - promowanie euro jako waluty służącej do regulowania transakcji w handlu międzynarodowym.
- Dużą przeszkodą w otwarciu światowego rynku i, co za tym idzie, zapewnieniu wzajemności opłat celnych są bariery pozataryfowe: „Unia Europejska musi zintensyfikować wysiłki na rzecz lepszego egzekwowania naszych praw wynikających z umów dwustronnych i wielostronnych i w ten sposób wymóc dostęp do rynków, który zamknięty jest nielegalnie”⁽⁴⁾, by zapewnić symetrię, wzajemność i równe reguły gry.
- Konieczne jest dokonanie przeglądu inicjatyw wspierających umiędzynarodowienie MŚP i ich rozwinięcie. Przypadający na MŚP odsetek eksportu poza rynek wewnętrzny wynosi obecnie poniżej 15 %.
- W ramach polityki UE należy się głębiej zastanowić nad wzmocnieniem innych sposobów dążenia do umiędzynarodowienia, takich jak:
1. zagraniczne inwestycje bezpośrednie (FDI);
  2. współpraca technologiczna;
  3. podwykonawstwo.
- Kraje europejskie powinny podjąć wysiłki na rzecz rozwinięcia wzmocnionego dialogu z partnerami społecznymi i ze wszystkimi podmiotami gospodarczymi oraz społecznymi.
- Jeżeli chodzi o zatrudnienie, należy wesprzeć zaawansowane inicjatywy sektorowe, nadając im nowy impuls, na wzór działań pilotażowych w ramach rynków pionierskich.
- 2.7 Konieczne jest wzmocnienie na arenie międzynarodowej roli euro jako waluty służącej regulowaniu międzynarodowej wymiany handlowej zarówno w zakresie surowców, jak i produktów gotowych.
- 2.8 Gwałtowny proces globalizacji gospodarki światowej oraz rozwój gospodarek wschodzących wymagają gruntownego przeglądu polityki handlowej UE, tak by w pełni uwzględniała ona interesy przemysłu europejskiego i by przemysł ten mógł zachować i wzmocnić swą rolę w globalnej wiosce.
- 2.9 Ogólnie mówiąc, polityka przemysłowa UE realizowana jest za pomocą:
- ogólnych środków mających na celu rozwinięcie rynku wewnętrznego;
  - zewnętrznej polityki handlowej (polityki antydumpingowej, dwustronnych i wielostronnych negocjacji handlowych mających wpływ na poszczególne sektory przemysłowe);
  - wielu kierunków polityki społecznej i regionalnej, a także polityki ochrony środowiska mających na celu rozwój zasobów ludzkich;
  - polityki konkurencji, wykorzystującej instrumenty prawne niezbędne w wypadku niedoskonałości rynku i stosowne w wypadku pomocy państwa;
  - polityki badawczo-rozwojowej;
  - działań na rzecz innowacji;
  - pogłębiania współpracy między przedsiębiorstwami europejskimi;
  - dążenia do dialogu i współpracy między partnerami społecznymi, również w krajach rozwijających się, szczególnie poprzez negocjowanie międzynarodowych umów ramowych;
  - wysiłków na rzecz realizacji polityki ochrony środowiska;
  - ambitnej i skutecznej polityki edukacji i szkoleń.
- 2.10 Jakość stosunków między państwami, rządami i organami międzynarodowymi warunkuje i determinuje handel, gospodarkę oraz dialog między religiami i kulturami, a tym samym dobrobyt narodów. Konieczne jest ponadto uwzględnienie różnych szczebli rozwoju i podejść, które można przyjąć w celu rozwiązania wspólnych problemów.
- 2.11 EKES pragnie skoncentrować się w niniejszej opinii na zewnętrznym wymiarze polityki przemysłowej.
- 2.12 Polityce przemysłowej należy w tym kontekście przyznać pierwszoplanową rolę, również ze względu na to, że niedawno zdano sobie sprawę, iż konieczne jest przywrócenie przemysłowi i przedsiębiorstwom centralnego miejsca, które im przysługuje.
- 2.13 Inicjatywa „Polityka przemysłowa w erze globalizacji”⁽⁵⁾ służy wyznaczeniu niektórych priorytetów mających na celu poprawę otoczenia biznesu, szczególnie w odniesieniu do MŚP, oraz wspieraniu rozwoju silnej i zrównoważonej bazy przemysłowej.
- 2.14 Naprawdę „inteligentny i zrównoważony rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu”⁽⁶⁾ związany jest z rozwojem zróżnicowanego i innowacyjnego sektora wytwórczego, który mógłby skutecznie działać na rynkach światowych.
- 3. Obszary budzące zainteresowanie i obszary działania mające na celu stworzenie spójnego wymiaru zewnętrznego**
- 3.1 Istnieje wiele obszarów zainteresowania i działania, które uwypuklają zewnętrzny aspekt europejskiej polityki przemysłowej, lecz EKES pragnie skupić się na następujących kwestiach:
- europejskiej strategii na rzecz dostępu do surowców;
  - umiędzynarodowieniu MŚP;

⁽⁴⁾ COM(2010) 612 wersja ostateczna, punkt 4.

⁽⁵⁾ Zob. inicjatywa strategiczna 10, COM(2010) 2020 wersja ostateczna.

⁽⁶⁾ Tamże.

- normalizacji i prawach własności intelektualnej;
- dialogu regulacyjnym;
- wspólnej polityce handlowej;
- wizerunku i perspektywach UE;
- inicjatywach sektorowych: rynkach pionierskich i platformach europejskich.

3.1.1 **Dostęp do surowców.** Pewny i łatwy dostęp do surowców ma kluczowe znaczenie dla infrastruktury i jest warunkiem wstępnym rozwoju przemysłowego. Inicjatywy UE są niezbędne do:

- wyeliminowania obecnych zakłóceń oraz stworzenia nowych przepisów i zawarcia umów dotyczących dostępu do surowców, zwłaszcza energetycznych;
- wymagania stałych wysiłków na rzecz zagwarantowania – również na szczeblu WTO – że kraje będące producentami będą przestrzegać minimalnych norm ochrony środowiska i norm socjalnych;
- poprawy warunków zrównoważonego wydobycia surowców w Europie;
- wsparcia europejskich lub krajowych sektorów recyklingu w celu ograniczenia marnotrawstwa, stworzenia miejsc pracy o wysokiej wartości dodanej, a także zmniejszenia skutków procesów wydobycia pod względem środowiskowym i społecznym;
- propagowania wydajności zużycia zasobów i wykorzystania surowców wtórnych;
- wzmocnienia organów i instytucji odpowiedzialnych za gospodarkę surowcami w krajach rozwijających się, które dysponują tego rodzaju zasobami;
- wsparcia już prowadzonych badań, których celem jest uzyskanie energii w drodze syntezy jądrowej za pośrednictwem JET i ITER, z użyciem surowców (deuteru, litu i trytu) bardzo rozpowszechnionych w naturze, a zwłaszcza w wodzie morskiej.

3.1.1.1 Jeżeli obecność oraz konkurencyjność przemysłu europejskiego na szczeblu światowym mają się zwiększyć, konieczne jest stworzenie silnej i zintegrowanej strategii uwzględniającej zwłaszcza zaopatrzenie w energię wraz z prawdziwą „dyplomacją surowcową”.

3.1.1.2 Dostęp do surowców, zwłaszcza energetycznych, musi być zasadniczym filarem nowej polityki przemysłowej. Kluczową sprawą musi być wzmocnienie naszych kontaktów gospodarczych i politycznych z krajami trzecimi w celu:

- usunięcia zakłóceń w warunkach dostępu poprzez przeciwdziałanie ograniczeniom eksportowym⁽⁷⁾;

- wsparcia produkcji metali w Europie;
- zwiększenia wysiłków dotyczących surowców, którymi Europa już dysponuje;
- monitorowania listy czternastu surowców strategicznych z myślą o przyszłości naszej produkcji; chodzi o: antymon, beryl, kobalt, fluoryt, gal, german, grafit, ind, magnez, niob, metale z grupy platynowców (platynę, pallad, iryd, rod, ruten i osm), metale ziem rzadkich, tantal i tungsten;
- stworzenia rezerwy strategicznej głównych surowców;
- uznania bawełny za jeden z surowców strategicznych;
- stworzenia europejskiej służby geologicznej.

3.1.2 **Umiejdzynarodowienie MŚP.** Kolejne kluczowe wyzwanie wiąże się z międzynarodowym wymiarem przemysłu europejskiego: małe i średnie przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość konkurowania na rynkach światowych obok wielkiego przemysłu, promując jednocześnie swe własne dystrykty produkcyjne.

3.1.2.1 Niezbędne jest stworzenie i umocnienie instrumentów wspierających poszukiwanie złóż i finansowanie (ubezpieczenia, gwarancje płatności itp.), tak by umożliwić MŚP rozwój na szczeblu międzynarodowym.

3.1.2.2 Zgodnie z ostatnim badaniem DG ds. Przedsiębiorstw, 25 % małych i średnich przedsiębiorstw europejskich prowadziło działalność importową lub eksportową w ciągu ostatnich trzech lat. Poza rynkiem wewnętrznym zaledwie 13 % utrzymywało kontakty z krajami trzecimi, a jeżeli weźmiemy pod uwagę rynki wschodzące krajów BRIC (Brazylia, Rosja, Indii i Chin), odsetek ten waha się od 7 do 10 %.

3.1.2.3 Umiejdzynarodowienie jest w istocie korzystne dla przedsiębiorstw i umożliwia im zdobycie przewagi dzięki:

- gotowości do przyjmowania nowego personelu: MŚP działające na szczeblu międzynarodowym odnotowują 7-procentową stopę wzrostu zatrudnienia w porównaniu z zaledwie 1-procentowym wzrostem zatrudnienia w innych MŚP;
- dążeniu do innowacji: wprowadzenie innowacyjnych produktów lub usług dotyczyło 26 % MŚP działających na szczeblu międzynarodowym, w porównaniu z zaledwie 8 % wśród innych MŚP.

3.1.2.4 Poprawa wyników w handlu międzynarodowym jest istotna dla wzmocnienia wzrostu i konkurencyjności.

3.1.2.5 Konieczne jest zwłaszcza rozwinięcie i poszerzenie inicjatyw pilotażowych, w celu stworzenia europejskich ośrodków wsparcia w krajach trzecich (tzw. *European Business Centres*⁽⁸⁾), oraz wysiłków na rzecz pełnej operacyjności zespołów zajmujących się ułatwianiem dostępu do rynku (*Market Access Teams*).

⁽⁷⁾ Takich jak ograniczenia narzucone przez Chiny, Indie i inne kraje.

⁽⁸⁾ W Chinach, Tajlandii, Indiach i Wietnamie.

3.1.3 **Normalizacja.** Konieczna jest silna polityka normalizacji, a także ochrony własności intelektualnej, zapewniająca zewnętrzny wymiar procesów normalizacji.

3.1.3.1 Nie należy dopuścić do tego, by normy przekształciły się w bariery handlowe, a wzrost liczby norm krajowych w dziedzinie usług stworzył przeszkody w handlu.

3.1.3.2 EKES jest przekonany, że należy wprowadzić prawny obowiązek dla podmiotów opracowujących normy dotyczący przestrzegania – w procesie tworzenia norm – zasad WTO i Porozumienia w sprawie barier technicznych w handlu.

3.1.3.3 Kolejną istotną kwestią jest interoperacyjność: usługi i zastosowania muszą być naprawdę interoperacyjne, by uzyskać akceptację rynku i spełnić wytyczone cele.

3.1.4 **Dialog regulacyjny.** By przemysł europejski był naprawdę konkurencyjny, potrzebne są globalne reguły gry, jeżeli chodzi o zasady i przepisy.

3.1.4.1 Do taryfowych barier w handlu dochodzą często bariery pozataryfowe o charakterze regulacyjnym. Z tego względu EKES uważa, że niezbędne jest wzmocnienie wysiłków podejmowanych na różnych frontach zarówno w celu ograniczenia istniejących barier, jak i zapobieżenia powstawaniu nowych.

3.1.4.2 W tym kontekście zasada lepszych uregulowań prawnych (*Better Regulation*) ma kluczowe znaczenie dla obniżenia wysokich kosztów wynikających często z nadmiaru uregulowań i dla ułatwienia dostępu do rynków międzynarodowych za pośrednictwem mechanizmów wzajemnego uznawania.

3.1.5 **Wspólna polityka handlowa** stanowi filar stosunków zewnętrznych Unii Europejskiej. Reguluje kontakty handlowe państw członkowskich z krajami trzecimi, co ma na celu przede wszystkim zagwarantowanie równych warunków konkurencji i reguł gry.

3.1.5.1 Konieczne jest zapewnienie większej skuteczności w zwalczaniu **podrabiania i piractwa** zarówno w obrębie jednolitego rynku, jak i poza nim, gdyż mają one poważne negatywne konsekwencje dla rosnącej liczby coraz bardziej zróżnicowanych sektorów.

3.1.5.2 Zgodnie z nowymi postanowieniami traktatu lizbońskiego, poprawa naszych wyników w zakresie handlu transgranicznego i międzynarodowego jest istotna, aby zwiększyć wzrost, podnieść konkurencyjność przedsiębiorstw i zapewnić ich bardziej trwały rozwój w dłuższej perspektywie, a także zagwarantować, że Europa będzie mówiła jednym głosem.

3.1.5.3 Instrumenty ochrony handlu i dostępu do rynków mają przede wszystkim na celu ochronę przedsiębiorstw europejskich przed przeszkodami w handlu. UE musi mieć możliwość zagwarantowania harmonijnego rozwoju sprawiedliwego i zrównoważonego handlu światowego, który uwzględni różne poziomy rozwoju krajów trzecich; zarazem UE powinna móc wspierać kraje słabiej rozwinięte w procesie uprzemysłowienia

i wymagać pełnego poszanowania przepisów przez kraje wschodzące.

3.1.5.4 UE musi opracować ściśle kryteria gospodarcze dotyczące negocjowania i zawierania umów o wolnym handlu, a także wyboru swoich partnerów, zwłaszcza jeżeli chodzi o potencjał rynków związany z ich wielkością i wzrostem gospodarczym, zapewniając jasne mechanizmy oceny *ex ante* (dotyczące spójności politycznej) i *ex post* (dotyczące pełnego poszanowania symetrii i wzajemności), między innymi z pomocą europejskiego dialogu społecznego i zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego.

3.1.5.5 Obniżeniu taryf w ramach WTO muszą towarzyszyć wysiłki na rzecz poprawy warunków pracy zgodnie z normami MOP.

3.1.6 **Wizerunek i perspektywy Unii Europejskiej.** Konieczna jest wizja ukierunkowana na zrównoważony rozwój i na zdolność promowania społeczeństw sprzyjających włączeniu społecznemu, otwartych gospodarek oraz stosunków pokojowych, z zastosowaniem całościowego i długofalowego podejścia.

3.1.6.1 Należy lepiej troszczyć się o wizerunek UE w jej obrębie, lecz przede wszystkim poza nią, zapewniając spójność i jedność oraz zdolność szybkiego działania, tak by możliwe było optymalne wykorzystanie jej potencjału. Konieczne jest ponadto opracowanie i podjęcie działań opartych na spójnych między sobą poziomach synergii:

— zapewnienie **zrównoważonego otwarcia rynków przy jednoczesnej ochronie ograniczonych zasobów planety, a także zagwarantowanie Europie pewnego i zrównoważonego dostępu do zasobów** niezbędnych jej z punktu widzenia strategicznego;

— **pogłębienie dialogu gospodarczego z wszystkimi głównymi partnerami** w ramach podejścia wielostronnego;

— dalsze **wzmocnienie międzynarodowej roli euro**;

— przyjęcie na siebie roli „**międzynarodowej potęgi w zakresie uregulowań prawnych**”, promującej działania na rzecz podnoszenia standardów w dziedzinie przemysłu, środowiska naturalnego, warunków socjalnych, warunków wykonywania godnej pracy, zamówień publicznych i własności intelektualnej;

— **propagowanie trzech głównych kierunków polityki UE w zakresie rozwoju zewnętrznego**, którymi są: rozszerzenie, europejska polityka sąsiedztwa i Unia dla Śródziemnomorza oraz nowe partnerstwo z Afryką w kontekście AKP. ⁽⁹⁾.

3.1.6.2 EKES jest głęboko przekonany, że przy braku **wspólnych europejskich prognoz dotyczących światowych perspektyw europejskiej polityki przemysłowej** niemożliwe będzie rozwinięcie wspólnej wizji strategicznej, która jest niezbędna do znaczącego i spójnego ożywienia zewnętrznego wymiaru europejskiej polityki przemysłowej.

⁽⁹⁾ Opinia EKES-u w sprawie zewnętrznego wymiaru odnowionej strategii lizbońskiej. Dz.U. C 128/2010, s. 41.

3.1.6.3 EKES jest przekonany, że wzrost leży w interesie przemysłu europejskiego, a jedynym sposobem jego osiągnięcia jest uwolnienie przemysłu europejskiego od stałego narażenia na konkurencję ze strony wyrobów wytwarzanych po niskich kosztach.

3.1.7 Inicjatywy sektorowe: rynki pionierskie i platformy

3.1.7.1 Europa musi budować swą przyszłość w oparciu o swe mocne punkty. Stale rozwijane są różne rozwiązania sektorowe w celu zwiększenia światowej konkurencyjności Europy i jej atrakcyjności jako miejsca zamieszkania i pracy.

3.1.7.2 Do najistotniejszych obszarów należą:

- infrastruktura technologiczna;
- sieci zaopatrzenia w energię;
- społeczeństwo oparte na wiedzy i społeczeństwo cyfrowe;
- zdrowie i mobilność;
- technologie przekrojowe, niezbędne dla przemysłu UE.

3.1.7.3 Zdaniem EKES-u konieczne jest ujęcie w mocniejszych i spójnych ramach różnych istniejących już podejść sektorowych, takich jak:

- europejskie platformy technologiczne;
- inicjatywy rynków pionierskich;
- różne komitety doradcze wysokiego szczebla;
- platformy innowacyjności, takie jak LeaderShip, Cars 21, grupa zadaniowa ds. TIK;
- grupa wysokiego szczebla w przemyśle chemicznym.

3.1.7.4 EKES uważa ponadto, że niektóre szczególnie wrażliwe i obiecujące sektory powinny zostać rozwinięte w większym stopniu:

- **przestrzeń kosmiczna;**
- **mobilność zgodna z zasadami zrównoważonego rozwoju;**
- **przyszłe wyzwania społeczne związane ze zmianą klimatu;**
- **wyzwania związane z konkurencją**, takie jak przemysł chemiczny, inżynieryjny i rolno-spożywczy;
- **sektory wysoce energochłonne.**

4. Wymiar zewnętrzny polityki UE – klucz do sukcesu dla przemysłu UE

4.1 Jak podkreśliła prezydencja węgierska: „świat przechodzi niewiarygodnie szybką i gruntowną transformację: Europa musi radzić sobie z silniejszą niż kiedykolwiek konkurencją światową”.

4.2 20 mln przedsiębiorstw w Europie, zwłaszcza małej i średniej wielkości, kierowanych przez twórców, pracowników, rzemieślników i przedsiębiorców, powinno być w stanie wprowadzać innowacje, podnosić swą konkurencyjność i tworzyć miejsca pracy przy wsparciu europejskiej polityki przemysłowej zintegrowanej w jej wymiarze zewnętrznym.

4.3 EKES z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady Europejskiej z 17 grudnia 2010 r. dotyczące konkurencyjności międzynarodowej i jednolitego rynku.

4.4 EKES podkreśla zwłaszcza znaczenie stworzenia inteligentnych, przewidywalnych i mniej uciążliwych ram prawnych dla przedsiębiorstw, a także lepszego otoczenia biznesu dla MŚP, które umożliwiłoby im działanie w oparciu o długofalową wizję.

Bruksela, 4 maja 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON